

POEZII

Enea Laura-Elena
Herghelegiu Andreea
Marcu Bianca

POEZII

Enea Laura-Elena
Herghelegiu Andreea
Marcu Bianca

*Poezia este căsătoria realității cu idealul, în sufletul
poetului.*

Bogdan Petriceicu Hașdeu

CUPRINS

Un pierdut amurg-pag. 3

Primăvara-pag. 4

Copilița naturii-pag. 5

Frații mei-pag. 6

M-au întrebat-pag. 7

Metamorfoza-pag. 8

Poveste fără sfârșit-pag. 9

Căsătorie-pag. 10

Nord-pag. 11

Pe bolta cerească-pag. 12

Eu te văd mereu-pag. 13

Amintirile-pag. 14

Un pierdut amurg

E frig, mă doare și plouă,
E trecut cu mult de ora nouă..
Lacrimi șiroaie curg,
Pentru un pierdut amurg.

Timpul fuge ca nebunul,
A murit ușor și prunul..
Lacrimi șiroaie curg,
Pentru un pierdut amurg.

Te caut în orice loc,
Și nu te găsesc deloc..
Lacrimi șiroaie curg,
Pentru un pierdut amurg.

Dacă te voi găsi,
Din plâns mă voi opri..
Lacrimi șiroaie curg,
Pentru un pierdut amurg.

Primăvara

Raze aurii coboară
În grădina inimii.
Se aude o vioară
Și multe glasuri de copii.

Trec alene rândunele,
Ciocu-i plin de rămurele,
Cuiburi multe să croiască,
Vesele să locuiască.

Pe câmpia înverzită
Zburdă oaia neîmblânzită.
Bisisica se numea
Și tare energetică era.

Satul mic veșnic răsuna
De zumzetul albinelor,
Vântul ușor cânta
De-a lungul colinelor.

Copilița naturii

Făr` de lege te-ai născut
Pe Hristos să-l iei de mire!
Tineretea luminând,
Neguri albe, strălucire.

Am urzit o umbră fină
Ruptă de mișcări de valuri.
Stă copila lin plecată,
De viața supărată.

Lună, soare și luceferi
Luminează lin grădina,
Vezi bejării de albine
Vesele și cristaline.

Flori rupte ca din soare
Strălucesc la izvor,
Pline de bucurie
Să ne pară jucărie

Frații mei

Sora mea mai mică
Mereu mă ridică.
Când sufletul mă doare,
Ea apare ca o floare.

Fratele meu cel drag,
Nu mă lasă să mă retrag.
Mereu e lângă mine
Și mă ajută să fiu bine.

Frații mei, cei mititei,
Octavian și Parascheva,
Întotdeauna vom fi trei
Și vă voi iubi într-una.

M-au întrebat

M-au întrebat doi trecători
De unde-am fericire.
Le-am spus că o adun în zori,
Din rugă cu iubire.

Le-am spus că vine ea atunci
Când fac un om fericire,
Când adun roadele munci
Iar dorul: "Scrie!",-mi zice.

Ferice sunt și când îi am
Pe cei dragi lângă mine,
Când văd c-a înflorit un ram
Și zumzăie albine.

Le-am spus că fericirea stă
Pe lângă noi, pe-aproape.
Se simte, nu se numără.
Și-ntr-un surâs încape.

Metamorfoza

Am devenit ca tine
De piatră și plumb
Și parcă-aș vrea să m-ascund,
Să nu mai știu de nimeni
Și nimic.
Să nu-ți stau în cale,
Să nu mă vezi,
Oricum ar fi prea mult
Ca să mă crezi
Că m-am schimbat
Și-am devenit
Ce ți-ai dorit
Și astăzi sunt femeia ideală
Cu chip frumos și mintea goală.

Poveste fără sfârșit

Târziu am învățat să te iubesc
- te-am iubit dintotdeauna!
Târziu m-am apropiat de tine
Lângă tine fusesem ani lungi!

Se ofilea zâmbetul tău diafan
Blândețea ta-mi părea, brusc, revoltă
Am învățat să te iubesc târziu,
Târziu m-am apropiat de tine.

Călătorie

Umblu prin mine
Ca printr-un oraș străin
În care nu cunosc pe nimeni.
Seara mi-e teamă pe străzi
Și-n după-amieze ploioase
Mi-e frig și urât.
Nici o dorință de-a călători,
Când și numai trecerea drumului
E aventură,
Nici o amintire din alte vieți
Întrebării
"De ce-am fost adusă aici?"...

Nord

Puterea soarelui
Refuzând echilibrul cu noaptea,
Lumină neliniștitoare
Așa cum binele pur este amenințator,
Dovadă că omenirea
Și-a condamnat la moarte
Nu atât criminalii,
Cât sfinții.

Pe bolta cerească

E mare pe cer și falnică Luna
Împrejură-i măreață poart-o cunună.
Strălucitoare luminează-n orizonturi,
Preschimbând în alb ale cerului tonuri.

Pe bolta cerească de stele plină
Păzește-a Edenului mistică grădină.
Nu plânge, nu râde, e o împărăteasă
Are-o trenă lungă, veșnic luminoasă.

Muză a cerului-maramă albastră-
Regină a timpului de poezi venerată,
Noaptea, când sparge văzduhul, prinde culoare
Și-oglindește al său chip în lacuri pătrunzătoare.

Eu te văd mereu

Eu te văd mereu acolo, sus pe cerul înstelat
Dârz, cu pletele în vânt, sfânt poet nemaiaflat,
Prin codrul verde simt cum treci cu sufletul plin de
dor
Și mângâi locul sclipitor cu mâna ta..ușor, ușor.

Eu te văd prin rămurele ciripind cu păsărele,
Ce la cuiburi se adună și le șoptești ”Noapte bună!”
Apoi zbori ușor, tăcut, peste codru până la stele
Și-aștepti răscolit de dor să răsară mândra lună.

Amintirile

Când amintirile
Nu le dai uitării,
Pe drumul lung și necunoscut,
Tu te dai pradă visării.

Cândva erau clipe,
Clipe petrecute-n doi
Acum sunt palide amintiri,
Amintiri despre noi.

